PR. BR. 1289/20
(1)

23.05.22
US-03 13-1 258 20

Број: С1 3 У 036603 20 У
Сарајево, 19.5.2022. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове, састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Станке Ћеклић, у управном спору тужиоца „SACOM" д.о.о. Сарајево, којег заступа Санел Незирић из Сарајева, улица Обала Кулина бана 6, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-1289-9/20 од 26.4.2018. године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Сарајево, улица Маршала Тита 11а, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 19.12.2021. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем одбијена је као неоснована жалба жалиоца Буљан Цесте д.о.о. Крешево, изјављена против рјешења о избору најповољнијег другорангираног понуђача број: 13-11-1347/20 од 12.05.2020.године. Одбијен је захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава жалбе по пуномоћнику у износу од 930,00КМ као и захтјев за повратак уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 2.000,00КМ.

Тужилац је против оспореног рјешења покренуо управни спор због погрешне примјене закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Тужбом указује да је тужена требала одлучити о постављеном захтјеву тужиоца за трошкове који је истакао у одговору на жалбу од од 14.6.2020.године. Дакле, у одговору на жалбу тужилац је указао на одређене неправилности, па је то тужена у побијаном рјешењу искористила што значи да је одговор на жалбу која је достављена тужиоцу био нужан у складу са одредбама члана 105.

Закона о управном поступку БиХ. Такође, тужена је пропустила о захтјеву тужиоца за трошкове давања одговора на жалбу, одлучити диспозитивом побијаног рјешења у складу са чланом 199. Закона о управном поступку БиХ, а не само реченицом у образложењу побијаног рјешења на стрни 23. У коначници захтјев за трошкове је постављен у складу са Тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у ФБиХ у износу од 1.111,05КМ јер се ради о процјењивим рпредметима што потврђује и писмени одговор Адвокатске коморе ФБиХ број: 664/20 од 11.06.2020.године. У тужби детаљно образлаже став Федералне адвокасте коморе, те предлаже да суд тужбу уважи, побијано рјешење поништи а предмет врати на поновно одлучивање туженој те је обавеже на накнаду трошкова управног спора у укупном износу од 1.111,05КМ у року од 30 дана под пријетњом принуднг извршења.

У одговору на тужбу тужени и уговорни орган су предложили да се тужба одбије као неоснована из разлога изнесених у оспореном рјешењу.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ" број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде, из слиједећих разлога:

Коначном одлуком тужене Канцеларије одбијена је као неоснована жалба жалиоца Буљан Цесте д.о.о. Крешево, изјављена против рјешења о избору најповољнијег другорангираног понуђача број: 13-11-1347/20 од 12.5.2020.године. Одбијен је захтјев жалиоца за накнаду трошкова састава жалбе по пуномоћнику у износу од 930,00КМ као и захтјев за повратт уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 2.000,00КМ. Према образложењу побијаног рјешења, тужена је одбила као неосноване жалбене приговоре изјављене против одлуке о избору којом је за најповољнију изабрана понуда тужиоца. У односу на тужбене предметне приговоре који се односе на захтјев за трошкове поступка које је тужилац поставио у одговору на жалбу од 14.6.2020.године, тужена је оцијенила да достављени одогвор није био од утицаја на коначно рјешење, те да наведени захтјев за трошкове и није постављен у складу са Тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у ФБиХ па је захтјев одбијен као неоснован.

По оцјени овог управног вијећа, побијано рјешење донесено је правилним утврђењем одлучних чињеница.

Одредбама члана 199 став 1. до 3. Закона о управном поступку БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16) прописано је да се диспозитивом рјешења рјешава о предмету поступка у цијелости и о свим захтјевима странака о којима у току поступка није посебно ријешено. Диспозитив мора бити кратак и одређен, а кад је потребно,

може се подијелити и на више тачака. Диспозитивом се може ријешити и о трошковима поступка, ако их је било, одређујући њихов износ, ко је дужан да их плати, коме и у ком року. Ако се у диспозитиву не рјешава о трошковима, навешће се да ће се о њима донијети посебан закључак.

Надаље, одредбом члана 104. став 2. овог закона (глава IX – трошкови поступка трошкови органа и странака) прописано је да лице које учествује у поступку, ако својом кривицом или обијешћу проузрокује трошкове појединих радњи у поступку, дужно је да сноси те трошкове, док је у члану 105. став 2. у 3. Закона прописано да је, када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна да противној странци надокнади оправдане трошкове који су тој странци настали учествовањем у поступку. Ако је у таквом случају која од странака дјелимично успјела са својим захтјевом, она је дужна да надокнади противној странци трошкове сразмјерно дијелу свог захтјева са којим није успјела. Странка, која је обијешћу проузроковала противној странци трошкове у поступку, дужна је да тој странци те трошкове надокнади. Трошкови за правно заступање надокнађују се само у случајевима кад је такво заступање било нужно и оправдано.

Имајући у виду наведене одредбе, ово вијеће налази да није основан приговор да је у изреци побијаног рјешења изостала одлука о захтјеву за трошкове. Наиме побијаним коначним актом тужена је рјешавала о жалби жалиоца Буљан Цесте д.о.о Крешево изјављеној против одлуке уговорног органа, те су главне странке у конкретном поступку о чијем захтјеву се рјешавало биле жалилац и уговорни орган. С тим у вези у изреци побијаног рјешења је рјешено о главим захтјевима односно о о трошковима поступка, с обзиром да их је било, одређујући њихов износ, ко је дужан да их плати, коме и у ком року, односно све у складу са чланом 199. став 2. Закона о управном поступку БиХ.

Није основан тужиочев приговор да му припадају трошкови достављања одговора на жалбу, те је посебно неоснован позив на одредбу члана 105. Закона о управном поступку БиХ, цијенећи да захтјев који је тужилац поставио у одговору на жалбу од дана 14.6.2020.године нису били нужни, ни оправдани, јер у конкрентом случају, тужилац није био ни странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, нити је био друга страна, па да би му се морали надокнадити оправдани трошкови који су настали учествовањем у поступку. Тужилац је био заинтересована страна, учесник којем је као изабраном понуђачу, достављена жалба жалиоца Буљан Цесте, на знање, у складу са Законом о јавним набавкама БиХ. Стога по схватању овог вијећа, у односу на тужиоца нема мјеста примјени одредбе члана 105. став 2. Закона о управном поступку БиХ.

У коначници, није од утицаја ни приговор да би по захтјеву о трошковима тужена морала рјешавати цијенећи да се ради о процјењивим предметима у поступцима јавних набавки, уважавајући мишљење Федералне адвокатске коморе број: 664/20 од 11.06.2020.године. Овај суд је у низу пресуда дао став по овом питању и тај став је потврђен и одлуком Апелационог управног вијећа, да се у поступцима јавне набавке, у управном спору, циени да се ради о предметима који су управљени ка поништењу рјешења из разлога повреде процесног или материјалног закона, а на тужбени захтјев није од утицаја вриједност појединачне јавне набавке. Осим тога, суд доноси одлуку примјеном позитивних прописа, на основу стања списа, а не на основу мишљења било којег органа, уважавајући њихов значај и овлаштења.

Дакле, тужба није основана, а побијано рјешење у образложењу садржи све што је прописано у одредби члана 200. став 2. Закона о управном поступку БиХ, па и, на страни 23, садржи разлоге због којег није уважен захтјев тужиоца, за накнадом трошкова за састав одговора на жалбу. Ове разлоге суд прихвата у цјелости, због чега је одлучено као у изреци, на основу члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ .

Како је тужба одбијена као неоснована, нема ни основа за накнаду потраживаних трошкова управног спора, у складу са чланом 61. Закона о управним споровима БиХ("Службени гласник БИХ" број: 19/02 до 74/10).

ЗАПИСНИЧАР *ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА*
СУДИЈА

Ениса Имамовић *Давор Жилић*